

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін до Закону України
«Про виконавче провадження» (щодо постанови про закінчення
виконавчого провадження)
реєстр. № 3192 від 4 вересня 2013 року**

Протокол № 19 від 18.12.2013 р.

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики розглянув проект Закону про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження» (щодо постанови про закінчення виконавчого провадження), (реєстр. № 3192 від 4 вересня 2013 року) (далі – Законопроект), поданий народним депутатом України Слюз Т.Я.

Згідно із пояснювальною запискою Законопроект спрямований на забезпечення конституційних прав людини, у тому числі, на працю та захист від незаконного звільнення та обов'язковості виконання судових рішень.

Змінами до статті 49 Закону України «Про виконавче провадження» (далі – Закон) пропонується вилучити одну з підстав (пункт 11 частини першої) закінчення виконавчого провадження, а саме повернення виконавчого документа до органу (посадової особи), який його видав, у випадку, передбаченому частиною третьою статті 75 цього Закону.

Також Законопроектом пропонується виключити із статті 75 Закону частину третю, якою передбачено, що у разі якщо виконати рішення без участі боржника неможливо, державний виконавець накладає на боржника штраф та вносить подання (повідомлення) правоохоронним органам для притягнення боржника до відповідальності згідно із законом, після чого виносить постанову про закінчення виконавчого провадження і повертає виконавчий документ до органу (посадової особи), що його видав.

Розглядаючи законопроект, Комітет з питань правової політики виходить з такого.

Аналіз відповідних норм Закону України «Про виконавче провадження» дає підстави стверджувати, що положення пункту 11 частини першої статті 49 та частини третьої статті 75 цього Закону застосовуються

під час виконання всіх рішень зобов'язального характеру, виконання яких не може бути проведено без участі боржника. До таких рішень, крім виконання рішення про поновлення на роботі (стаття 76), на вдосконалення якого, на думку суб'єкта права законодавчої ініціативи, спрямований Законопроект, також відносяться виконання рішень про відібрання дитини (стаття 77), про виселення боржника (стаття 78), про вселення стягувача (стаття 79).

На думку членів Комітету, положення Законопроекту, якими передбачається скасувати таку підставу завершення виконавчого провадження, як повернення виконавчого документу до суду чи іншого органу (посадової особи), який його видав, у випадку, передбаченому частиною третьою статті 75 Закону заслуговують на увагу і можуть бути підтримані оскільки спрямовані на утвердження конституційного принципу обов'язкового виконання судових рішень.

Разом з тим вилучення з Закону частини третьої статті 75, яка регламентує дії державного виконавця в разі, якщо виконати відповідне рішення без участі боржника неможливо в цілому, є сумнівними, оскільки автором не пропонується іншого порядку виконання такого рішення. До того ж на думку членів Комітету у випадку виключення частини третьої статті 75 Закону державний виконавець буде позбавлений права на накладення на боржника штрафу (відповідно до статті 89 Закону) та внесення подання (повідомлення) правоохоронним органам для притягнення боржника до відповідальності згідно із законом.

Також члени Комітету вважають за доцільне під час доопрацювання Законопроекту доповнити зазначену частину третьої статті 75 Закону обов'язком державного виконавця повторювати дії щодо виконання рішень з певною періодичністю до закінчення строку, передбаченого законом для відповідного виду стягнення.

Отже, Законопроект у запропонованій редакції може бути прийнятий за основу при умові врахування зауважень під час підготовки Законопроекту до другого читання.

Комітет Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією не виявив у Законопроекті корупційних факторів. На думку Комітету Законопроект відповідає вимогам антикорупційного законодавства.

Комітет Верховної Ради України з питань європейської інтеграції дійшов висновку про те, що зазначений Законопроект не належить до пріоритетних сфер адаптації законодавства України до законодавства ЄС, або регулюється національним законодавством країн-членів ЄС, а отже, не потребує експертного висновку Комітету.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України вважає, що за результатами розгляду в першому читанні Законопроект доцільно повернути на доопрацювання з урахуванням висловлених зауважень та пропозицій.

Крім цього, Законопроект було надіслано Комітетом для опрацювання до Міністерства юстиції України, яке висловило зауваження до

Законопроекту та зазначило, що пропонувані проектом зміни не відповідають принципу юридичної визначеності, який є складовою принципу верховенства права, гарантованого статтею 8 Конституції України.

На підставі викладеного вище, Комітет вирішив:

1. Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження» (щодо постанови про закінчення виконавчого провадження), (реєстр. № 3192 від 4 вересня 2013 року), поданий народним депутатом України Слюз Т.Я., прийняти за основу.

2. Доповідачем від Комітету з цього питання під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити Голову підкомітету з питань організації та діяльності органів юстиції і виконавчої служби Мохника А.В.

Голова Комітету

В.В. Писаренко